

Literaire bijlage bij Mijn weekblad

Emile Zola (1840-1902)

De Rougon-Macquart serie

Wie de literatuur van de tweede helft der negentiende eeuw bespreekt kan niet heen om de figuur van Emile Zola. Centraal in zijn omvangrijk oeuvre staat de romancyclus *Les Rougon-Macquart*, *histoire naturelle et sociale d'une famille sous le Second Empire* (De Rougon-Macquarts, een sociale en natuurlijke geschiedenis van een familie onder het Tweede Keizerrijk). Het is een serie van twintig romans die hij schreef tussen 1870 en 1893. Het duurde even voor het Franse publiek zijn werk omarmde, maar de verschijning van *L'Assommoir (De Kroeg)* waarvan in 1879 een toneelbewerking werd opgevoerd, betekende het begin van zijn reputatie en zijn fortuin.

In *Les Rougon-Macquart* beschrijft Zola de levens van verschillende leden van dezelfde familie, over een aantal generaties en een aantal takken verspreid. Op die manier komen in de twintig romans alle lagen van de Franse samenleving onder het Tweede Keizerrijk aan bod. De serie was bedoeld als verholen kritiek op het keizerlijke regime en de sociale laag waarop die steunde, zoals duidelijk blijkt in de eerste roman van de serie *La conquête de Plassans* (als vierde verschenen, in 1874). Ook

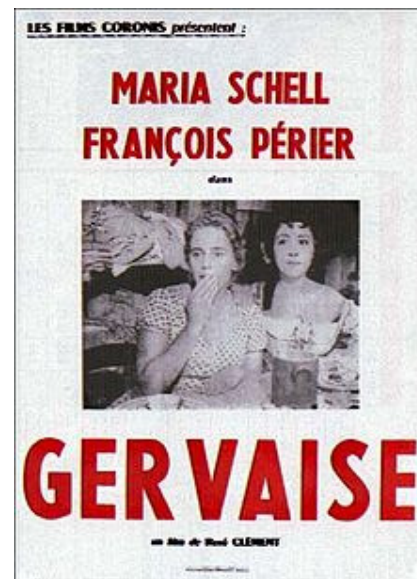
al was het keizerlijke bewind gevallen voor Zola goed en wel tot uitvoering van zijn gigantische project kon komen, hij oordeelde het toch de moeite waard het af te maken.

Alle delen laten zich lezen als een aparte roman. De verschillende delen worden in het laatste deel (*Le docteur Pascal*) met elkaar in verband gebracht als Zola de basisprincipes van zijn literaire doctrine uiteenzet.

Emile Zola *L'Assommoir (De Kroeg)*

Een verhaal uit het leven van de arbeiders in Parijs en de dodelijke werking van de goedkope drankwinkel..Gervaise, de dochter van Antoine, is het personage rond wie de verhalen draaien .Zij is door haar familie verdreven toen ze veertien was. Ze wordt al jong een moeder en gaat naar Parijs met haar minnaar. Maar die verlaat haar en haar twee kinderen . Ze trouwt dan met een blikslager, Coupeau. Het begin van hun huwelijksleven is welvarend; maar na een aantal jaren leiden ondeugd en armoede tot ellende en verdorvenheid. Zola beschrijft hun ondergang op de meedogenloze manier die zo kenmerkend is voor hem. Het boek is een serie weerzinwekkende foto's, die niet worden verlicht door een schijnsel van menselijkheid.

Het boek werd meteen (in 1879) bewerkt tot een theaterstuk en het is sindsdien, van 1902 tot 1958, zesmaal verfilmd.

Poster voor de film die René Clément in 1956 maakte naar het boek van Emile Zola